

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 П 013948 11 Рев
Бања Лука, 24.1.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Ј.М., I., кога заступа пуномоћник И.Т., адвокат из М., Улица ..., против туженог Б.о. АД Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тражитеља против пресуде Окружног суда у Бијељини бр. 80 0 П 013948 11 Гж од 18.1.2011. године, на сједници одржаној дана 24.01.2013. године, донио је

П Р Е С У Д У

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Бијељини бр. 80 0 П 013948 09 П од 29.10.2010. године, дјелимично је усвојен тужбени захтјев тужитеља и тужени је обавезан да му, на име накнаде штете поводом саобраћајне незгоде од 13.9.2008. године, исплати износ од 2.674,82 КМ са законском затезном каматом почев од 11.12.2008. године па до исплате, док је захтјев тужитеља преко досуђеног износа одбијен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини бр. 80 0 П 013948 11 Гж од 18.1.2011. године, жалба тужитеља је дјелимично уважена и првостепена пресуда преиначена у дијелу одлуке о накнади трошкова поступка, тако што је тужени обавезан да тужитељу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 770,00 КМ. У осталом дијелу жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда у преосталом дијелу потврђена.

Благовремено изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ, према садржају исте због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбеном захтјеву тужитеља у цјелости удовољи.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати износ од 16.662,00 КМ са законском затезном каматом почев од 11.12.2008. године па до исплате и то: на име поправке

путничког возила тужитеља износ од 14.294,30 КМ и на име трошкова боравка тужитеља и његове породице у РС ради поправке возила преостали износ.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да се дана 13.9.2008. године у Б.Л. десила саобраћајна незгода коју је изазвао осигураник туженог; да је у тој незгоди оштећен путнички аутомобил тужитеља марке "BMW"; да је тужени у вансудском поступку, на име накнаде штете која је тада на возилу тужитеља причињена, истоме исплатио износ од 5.338,00 КМ; да према подацима из налаза вјештака машинске струке З.Ц. висина причињене штете према домаћим цијенама износи 8.012,82 КМ, док иста према цијенама које важе за њемачко тржиште износи 14.294,30 КМ; да тужитељ изведеним доказима није доказао да је извршио поправку возила, нити је доказао да је имао трошкове боравка у РС ради поправке истога.

На темељу тих чињеница, првостепени суд је нашао да су у конкретном случају и радња (саобраћајна незгода) и последица (штета на возилу) наступиле на територији БиХ и да се сходно одредбама Закона о рјешавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 43/82, 72/82 и 2/92-даље: ЗРСЗ) има примјенити домаће право, те да се и процјена штете врши у држави чије се право примјењује и гдје се води поступак накнаде штете, без обзира што тужитељ живи и ради у Њ. и што је његово возило у тој држави регистровано. Како висина причињене штете утврђене на тај начин износи 8.012,82 КМ, те како је тужитељу вансудски исплаћен износ од 5.338,00 КМ, првостепени суд је дјелимично усвојио захтјев тужитеља и истоме досудио износ од 2.674,84 КМ са каматом од 11.12.2008. године. Надаље, првостепени суд је закључио да тужитељ није доказао да је имао трошкове боравка у РС ради поправке аутомобила, па је тужбени захтјев тужитеља у овом дијелу одбио.

Одлучујући о жалби тужитеља, другостепени суд је у свему прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда у погледу одлуке о главној ствари и у том дијелу жалбу тужитеља је одбио. Истовремено, налазећи да тужитељу припада право на накнаду трошкова поступка, жалбу тужитеља је дјелимично усвојио у дијелу којим је одлучено о трошковима поступка, тако што је, позивом на одредбу члана 387. Закона о парничном поступку - („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 - даље: ЗПП) и одредбе Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 68/05), тужитељу досудио накнаду трошкова парничног поступка у износу од 770,00 КМ.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита и ревизионим наводима није доведена у озбиљну сумњу.

Одредба члана 28. став 1. ЗРСЗ прописује да је за вануговорну одговорност за штету мјеродавно право мјеста гдје је радња извршена или право мјеста гдје је последица наступила, зависно од тога које је од та два права повољније за оштећеника.

У конкретном случају, мјесто извршења радње и наступање последица је на подручју Републике Српске, чије право је, дакле, мјеродавно за разрјешење овог спора.

Власнику возила, који није поправио оштећено возило, припада право на накнаду штете у висини потребних трошкова поправке, док власнику, када изврши поправак возила, припада право на накнаду стварних издатака за поправак ствари. Само у ситуацији да је доказао да је извршио поправку возила у Њ., тужитељу би се могла признати накнада тих стварних издатака према цијенама за њемачко тржиште.

Међутим, у доказном поступку је остало неутврђено да ли је и гдје тужитељ извршио поправку предметног возила, јер у том правцу тужитељ није ни изводио доказе. Имајући у виду да је дијелом постављеног тужбеног захтјева затражио накнаду на име трошкова боравка у РС ради поправке возила, посредно произлази да је поправку возила извршио на подручју Републике Српске, односно да су посљедице предметне саобраћајне незгоде отклоњење на подручју РС.

Слиједом тога, те код утврђења да је до предметне саобраћајне незгоде дошло кривицом осигураника туженог, сагласно одредби члана 941. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85 и 57/89 те "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04-даље: ЗОО), тужени је у обавези да тужитељу исплати накнаду у висини довољној за поправак његовог возила на подручју РС. Стога се тужитељ у ревизионим наводима неосновано позива на одредбу члана 190. ЗОО, јер, дакле, није доказао да је за поправку возила имао стварне издатке у захтјеваном износу од 14.294,30 КМ, према цијенама за њемачко тржиште.

Тужитељ се у ревизији неосновано позива и на одлуку овог суда број 118-0-Рев-09-000 936 од 14.5.2010. године, која је донесена у другој парници за накнаду штете, јер из образложења те одлуке произлази да је иста заснована на другачијем чињеничном стању, односно да је у тој парници штета обрачуната на бази тзв. тоталне штете.

Како према подацима из налаза вјештака машинске струке З.Ц. укупна штета на возилу тужитеља, које је оштећено у предметној саобраћајној незгоди, према записнику о оштећењу, те по цијенама које важе за подручје РС износи 8.012,82 КМ, те код утврђења да је тужени тужитељу из основа ове саобраћајне незгоде вансудски исплатио износ од 5.338,00 КМ, произлази да су нижестепени судови правилно тужитељу на име накнаде штете на његовом возилу досудили разлику у износу од 2.674,84 КМ КМ.

Ревизионим наводима тужитељ спори одбијање дијела захтјева који се тиче накнаде трошкова боравка у РС ради поправке возила тако што тврди да се ти трошкови тичу издатака за кориштење алтернативног превоза, што не одговара коначно постављеном тужбеном захтјеву (рочиште за главну расправу од 20.10.2010. године) када је пуномоћник тужитеља прецизирао да се ти трошкови тичу "боравка тужитеља и његове породице у РС док се штета отклањала". У сваком случају нижестепени судови су правилно у овом дијелу одбили захтјев тужитеља, јер изведеним доказима није доказано да је тужитељ у вези са поправком возила имао трошкове боравка у РС.

Из изложеног, не могу се прихватити ревизиони наводи да је побијана пресуда донесена погрешном примјеном материјалног права, па је изјављену ревизију ваљало одбити, примјеном одредбе члана 248. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић